

PROP DE VOSALTRES

Els cristians pregunten per la unitat

En l'assignatura d'història que cursàvem en els nostres estudis, a alguns ens produïa certa perplexitat quan el professor ens explicava les dues grans divisions que hi ha hagut a l'interior de l'Església. El llibre de text les titulava Cisma d'Orient i Cisma d'Occident, i els detalls dels esdeveniments, amb les seves causes i les seves conseqüències, anaven acompanyades de reproduccions de quadres famosos, a més de les explicacions del professor. La primera va ser al voltant de l'any 1000, i la segona al voltant de l'any 1500. Ens produïa sorpresa i molta tristesa contemplar els enfrontaments entre seguidors del mateix Senyor, que tantes vegades va demanar l'amor i la unitat. Enfrontaments que esdevenien en desqualificacions, excomunionis i rancors mutus.

Amb el pas dels anys, la força del Senyor va fer estovar el cor de tots els cristians modificant les apreciacions dels separats. Comencem anomenant-nos els uns als altres germans, encara que vivint cadascuna en la seva pròpia comunitat i seguint el seu propi itinerari de fe en Jesucrist, únic Senyor i Salvador de tota la humanitat. En aquesta professió de fe tots hi estem d'acord. I també, en la Sagrada Escripura i en l'oració. A principis del segle XX va començar un moviment d'acostament, forjat en els anys anteriors i centrat sobretot en la pregària per la unitat de tots els cristians: els catòlics, els ortodoxos i els protestants o nascuts des de la Reforma de Martí Luter.

Es va instituir la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, que se celebra del 18 al 25 de gener (festa de la Conversió de sant Pau). Es va convidar a tots a pregar per aquest motiu, al llarg de l'any, per aconseguir els fruits de la unitat, del perdó i de la pau. A partir de llavors, en les di-

SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS

**Reconciliem-nos.
L'amor del Crist ens hi empeny**
(cfr. 2Co5, 14-20)

Comissió Interdiocesana
d'Ecumenisme i de Relacions
Interreligioses

ferents confessions s'han multiplicat les iniciatives, com oracions i celebracions conjuntes, elaboració de documents que ajudin a aprofundir en la unitat, així com diverses trobades entre els responsables de les esglésies: des de la visita del papa Pau VI al Patriarca de Constantinoble, fins a la presència del papa Francesc en la memòria dels 500 anys de Martí Luter a Suècia, el passat mes d'octubre. El camí és molt esperançador, i constitueix un motiu de molta alegria pensar en un feliç final d'unitat.

En aquest comentari setmanal us demano a tots que us sumeu a aquesta iniciativa, necessària per fer realitat el que Crist volia, que fóssim u com ho són el Pare i Ell. Que tots col·laborem per complir aquest mandat del Senyor. És una responsabilitat que ens afecta a tots.

Cada any s'escull un text de reflexió i s'elaboren uns materials, preparats de forma conjunta per experts de diferents confessions, que serveixen per a totes les comunitats. Aquest any ho han elaborat des del Pontifici Consell per a la promoció de la unitat dels cristians i la Comissió Fe i Constitució del Consell Mundial de les Esglésies. Han escollit un text de sant Pau (2Co 5,14-20) i han posat un lema: RECONCILIEM-NOS. L'AMOR DE CRIST ENS HI EMPENY. Han imprès un fullet amb comentaris sobre el text bíblic per als diferents dies de la setmana, de manera que totes les parròquies i comunitats disposin amb facilitat d'un material únic per resar i per celebrar.

A la nostra diòcesi, la Delegació d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós és l'encarregada d'impulsar i coordinar les diferents iniciatives. Us convido a participar en totes elles.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La Missa de Santa Cecília de Gounod omple la Catedral

El diumenge 18 de desembre, a la Catedral Nova, a la missa de 12 del migdia, presidida pel bisbe Salvador, es va interpretar la *Missa de Santa Cecília* de Gounod.

Hi van participar la Banda Municipal de Lleida, amb set corals i tres solistes. Una nombrosa presència de fidels va omplir el temple, participant de la cerimònia.

El Bisbe, en l'homilia i al final de la missa, emocionat, va agrair als músics haver-nos acostat a

la Bellesa i Bondat de Déu, i els va exhortar a la devoció.

Les corals participants van ser: el Petit Cor de la Catedral, la Coral de Fraga, Mestres de Santa Maria de Gardeny, l'Olivera de Castellans, coral l'Estel, coral Cants i Rialles i conjunt de veus Amunt i Avall del centre Delacroze. També va participar la Banda Municipal de Lleida, sota la batuta d'Amadeu Urra, i les veus solistes de Montse Seró, soprano; David Garravé, tenor, i Àlex Bometón, baríton.

MISSIONERS DE LLEIDA

«Per què vas sortir de la teva terra?» (VII)

Vaig decidir marxar del meu país perquè anteriorment ja havia fet voluntariats aquí a Lleida i també a Barcelona. Eren uns voluntariats urbans que s'organitzaven des de l'escola. Tenia necessitat de marxar, de viatjar a un altre país per poder conèixer altres costums, veure com vivien les famílies i la societat.

Quan se'ns va plantejar l'opció d'anar a fer un voluntariat al Perú, no ens ho vam haver de pensar gaire; la resposta va ser un sí des del primer moment.

Aquesta experiència ha donat resposta a molts reptes que nosaltres ens havíem proposat. Vam poder conèixer com viuen les persones i com és l'educació d'aquell país, principalment en l'àmbit que a nosaltres ens implica. També vam poder gaudir durant uns dies donant-nos als altres i rebent molt afecte i estima de la seva gent.

El motiu pel qual he sortit de la meva terra és per trobar noves formes d'entendre la vida: les prioritats en la valoració del temps i l'atenció a les persones. Així mateix, per aprofundir en el sentit de l'educació i en el paper que aquesta juga en un país com Perú.

També crec que ha influït molt en aquesta decisió el projecte «Jambatan», promogut pel col·legi Claver i gràcies al qual ens hem pogut apropar a la realitat del Sudan del Sud. Un vincle que l'estem vivint intensament.

Un grup d'educadors vam creure que seria una molt bona manera d'acabar aquest curs, implicar-nos fent un pont personal entre el Nord i el Sud.

Anna i Bea

Pregó de Nadal de l'Abat de Montserrat a Lleida

Amb el títol «Nadal: què li donarem al Noi de la mare?», l'abat de Montserrat P. Josep M. Soler ha estat enguany el pregoner del Nadal. L'Abat va llegir el seu Pregó en la tarda del dissabte 17 de desembre, en un abarrotat Saló de Plens del Palau de la Paeria, acompanyat per l'alcalde Àngel Ros; el bisbe de la diòcesi, Mons. Salvador Giménez Valls, i el president de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes, Àngel León, a més a més de diversos regidors i altres autoritats. En el seu Pregó, l'Abat es va referir en primer lloc al nucli més profund del Nadal i a l'origen de la festa: «Celebrem el naixement d'un home veritable, com nosaltres, per això la referència als nou mesos de la concepció; no estem parlant, doncs, d'un Déu que té només una aparença humana, sinó de Jesús de Natzaret que és Déu i home, les dues coses, amb tota la seva realitat. La seva vinguda al món va ser a favor de tota la humanitat; no sols a favor dels cristians. Ell és imatge de Déu.»

Tot seguit va fer menció dels sentiments entranyables de «llar i sostre» que suscita el Nadal, així com de les tradicions, com és el pessebre, i del caliu familiar entorn de la festa.

Finalitzà l'Abat el seu Pregó convidant a viure el Nadal d'una forma coherent: «...acompanyat de l'aten-

ció als més febles, als més pobres, als marginats, als que estan sols. Nadal, tant com és motiu de joia profunda i d'esperança serena perquè ens indica el sentit de l'existència humana, és també urgència de compromís... Nadal només té sentit si hi ha solidaritat efectiva».

Cadena solidària del col·legi Sagrada Família per a la Fundació Jericó

Per tercer any consecutiu, el col·legi Sagrada Família ha organitzat una Cadena d'Aliments per a la Fundació Jericó. Com en la pri-

mera, aquesta vegada la cadena solidària s'ha fet visible pels carrers de l'Eix, des del col·legi fins a la parròquia del Carme.

A mig matí, alumnes, professors, religioses i molts pares s'han desplegat en fila pels carrers Democràcia, Magdalena i del Carme i s'han anat passant de mà a mà tots els productes recollits els dies previs a l'escola.

Ha estat una magnífica iniciativa del col·legi, preparada amb gran esforç pels seus coordinadors, Manel, Anna i Joan, amb la participació de tota la comunitat educativa. Tots els carrers eren una festa solidària. Des dels més grans als més petits hi han participat amb joia en aquest gran gest de compartir, a l'estil de la beata Anna Maria Janer que tant ajuda a preparar i viure el Nadal. Moltes mans i un sol cor. Mil gràcies!

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «El perdó és el senyal més visible de l'amor del Pare, que Jesús ha volgut revelar al llarg de tota la vida» (16 de desembre).

@Pontifex: «Us dono les gràcies pel vostre afecte. No us oblideu de resar per mi» (17 de desembre).

@Pontifex: «L'Església no creix per proselitisme, sinó per atracció» (7 de desembre).

@Pontifex: «Jesús ha donat sentit a la meva vida aquí a la terra, i em dona esperança per a la vida futura» (6 de desembre).

Reconeixement a la catequesi especial de la parròquia de Sant Ignasi

L'Associació Aremi, que aquest any ha celebrat els seus 40 anys de vida, dintre els seus actes de celebració, ha reconegut la catequesi especial que la parròquia de Sant Ignasi duu a terme.

En el sopar de cloenda, ha lliurat un seguit de distincions a totes les entitats i persones que han col·laborat amb la institució. La catequesi especial de la parròquia de Sant Ignasi també ha tingut la seva distinció, pel seu servei i per l'estreta col·laboració que des de fa tants anys tenen les dues organitzacions.

«No cal donar peixos sinó ensenyar a pescar»

El passat 15 de desembre de 2016, el bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va visitar el Col·legi Episcopal per impartir una xerrada sobre els ensenyaments socials i la dedicació als altres per part de l'Església.

La directora del Col·legi Episcopal, Antonieta Mateus, que va fer la presentació, el va presentar com el responsable del centre educatiu. El bisbe Salvador va començar la seva exposició afirmant que tots els cristians tenim quatre missions elementals: aprendre conceptes, pregar, celebrar i tenir una vida coherent amb el que creiem i celebrem, per descomptat, relacionant aquesta coherència amb la vida de Jesús. Per exemplificar-ho, va parlar de les Llars del Seminari, una obra caritativa que consisteix en la construcció d'habitatges per als més necessitats. La convivència entre les famílies que hi viuen parteix de l'aprendre a compar-

tir tot el que tenen. Un altre dels exemples, la recollida d'aliments.

La seva xerrada va anar avançant a través de les preguntes plantejades pels alumnes, arran d'aquestes, va assenyalar la diferència clau entre refugiats i immigrants, posant-nos l'exemple de la situació problemàtica que viuen actualment a Síria. El nostre bis-

be no va deixar indiferent a ningú. Va posar a la disposició dels seus oients tots els seus coneixements i valors, així com els va apropar a les accions que fa l'Església, ajudant a fer comprendre en què consisteix els seu ensenyament social.

Paula Martínez Álvaro
i **Boyana Lachezarova Blagoeva**

REFLEXIONS

Ha tornat el Nadal

Ha viscut la festa de Nadal. L'Església ens ha acompanyat de nou fins a la cova de Betlem i ens ha introduït en el seu àmbit màgic. L'escena és sempre la mateixa i estem acostumats a repetir-la cada any: l'Infant Jesús posat en una menjadora davant la mirada amorosa de Maria i Josep, amb la companyia del bou i la mula i l'actitud respectuosa dels pastors i dels mags, en una cova senzilla, oberta, pobra, lluminosa. Cadascú de nosaltres està cridat a aturar el devenir precipitat de la vida, a mirar amb ulls admirats de contemplació i penetrar cada vegada més el misteri immens i inefable que s'amaga en aquesta escena.

És Jesús, signe de la benevolència amorosa de Déu que no es desentén de la humanitat que Ell ha creat i li ofereix la seguretat de la seva presència salvadora. És Jesús, mostra de la fidelitat incondicional de Déu que no desespera de la humanitat i que enmig de les situacions més inhumanes segueix confiant en els seus fills escampats pel món i fa possible una i altra vegada que cada persona, sigui on sigui, obri els ulls i el cor al perdó, a la pau, a la vida. És Jesús, fruit sublim de la nostra humanitat, obra del Pare entre nosaltres, que ha viscut amb plenitud l'Esperit de Déu en l'amor i la pobresa, i ha iniciat així el camí de la humanitat renovada, obrint la porta d'una vida nova per a tothom. És Jesús, que amb la seva Paraula, la seva Vida i la seva Pasqua posa a plena llum la realitat de tants homes i dones escampats pel món i per la història, amagats i anònims, que són fidels en el seu cor a l'Esperit de Déu, i amb la seva vida fan possible la pau, el diàleg, el perdó i la justícia, i són els germans i les germanes i la mare de Jesús.

La imatge senzilla de l'Infant Jesús amaga i revela el misteri immens de l'amor de Déu i de la nostra vida humana. És llum per a la humanitat sencera, crida a l'amor i a la pau, do definitiu de Déu.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

AGENDA

► Diumenge, 15 de gener:

—A les 10 h, Eucaristia a la parròquia del Carme, celebrant la Jornada Mundial de l'Emigrant i el Refugiat.

—A les 11.30 h, cloenda del cicle de Nadal, a l'Auditori Enric Granados.

► Dimarts, 17 de gener. Sant Antoni Abad:

—A les 11 h, Eucaristia a l'Església de la Sang.

—A les 12 h, Eucaristia a la parròquia d'Artesa de Lleida.

► Dimecres, 18 de gener:

—Setmana ecumènica fins al 25 de gener.

—A les 19.30 h, Eucaristia ecumènica a la parròquia del Carme.

► Diumenge, 22 de gener:

—Diada de la Infància Missionera.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [He 5,1-10 / Sl 109 / Mc 2,18-22]. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. I), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. □ Dimarts [He 6,10-20 / Sl 110 / Mc 2,23-28]. St. Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; sta. Leonil·la, mr.; sta. Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. ■ Dimecres [He 7,1-3.15-17 / Sl 109 / Mc 3,1-6]. A Tortosa: sant

Ildefons, bisbe; a Urgell: sant Jaume Hilari Barbal, rel. i mr.; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg.

19. ■ Dijous [He 7,25-8,6 / Sl 39 / Mc 3,7-12]. Santa Agnès, vg. i mr.; sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gurmensind, prev., i Servideu, monjo, mrs.

20. ■ Divendres [He 8,6-13 / Sl 84 / Mc 3,13-19]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Se-

bastià, tribú romà mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Dissabte [He 10,32-36 / Sl 33 / Jo 17,11b-19]. Sants Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259).

22. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 9,1-4 / Sl 26 / 1C 1,10-13.17 / Mt 4,12-23 (o bé, més breu: 4,12-17)]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.

Diumenge II de durant l'any

COMENTARI

Mireu l'anyell de Déu que pren damunt seu el pecat del món

La crida divina ve de lluny: *El Senyor m'ha format des del si de la mare*; però la presa de consciència té lloc quan el cridat s'ha sentit honorat de saber-se *servent del Senyor*.

El 2n Cant del Servent (*Is 49,1s*) destaca la dimensió universal: *És massa poc que siguis el meu Servent per restablir les tribus de Jacob. T'he fet llum de tots els pobles*.

La reivindicació de Pau dient *ser apòstol de Jesucrist per voler de Déu* no és bogeria sinó consciència viva de qui veu el fruit del seu treball apostòlic com a certificat de la seva investidura divina: *Vosaltres sou el segell que certifica el meu apostolat (1Co 9,2)*.

La Comunitat de Corint és vista com:

- *l'Església de Déu que és a Corint* perquè encarna el Poble de Déu universal;
- *els santificats en Crist Jesús* amb santedat ontològica rebuda pel Baptisme;
- *cridats a ser-li consagrats* amb vocació a la santedat moral com a Poble de Déu;
- *en unió amb tots els qui invoquen pertot arreu el nom de Jesucrist* com a membres de l'Església universal.

En boca del Baptista l'evangeli presenta Jesús com «*l'anyell de Déu*» que pren damunt seu el pecat del món. Aquest títol evoca:

- referència al *Servent del Senyor* que porta damunt seu els pecats de tots (*Is 53,12*);
- referència a l'*Anyell* que els vencerà perquè és *Senyor de senyors* (*Ap 17,14*);
- referència a l'autèntic *Anyell pasqual* que és *Crist, el nostre Anyell pasqual immolat* (*1Co 5,7*); *Vaig veure un Anyell dret i degollat dig-ne de rebre tot poder* (*Ap 5,6.12*).

El testimoni Joan ho ha vist i dona testimoni que aquest és el Fill de Déu. Per això diu que és *Jesús qui bateja amb Esperit Sant*.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,3.5-6)

El Senyor em digué: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu». El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meva glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la nova salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»

▶ Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor.» R.

Anuncio amb goig la salvació / davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la, / ho sabeu prou, Senyor. R.

▶ Lectura la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,1-3)

Pau, que per voler de Déu ha estat cridat a ser apòstol de Jesucrist, i el seu germà Sòstenes, a la comunitat de Déu que és a Corint, als santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells. Us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,29-34)

En aquell temps, Joan veié que Jesús venia i digué: «Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món. És aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia. Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel.»

Després Joan testificà: «He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era, però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: "Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa és el qui bateja amb l'Esperit Sant". Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 49,3.5-6)

El Señor me dijo: «Tú eres mi siervo, de quien estoy orgulloso.»

Y ahora habla el Señor, que desde el vientre me formó siervo suyo, para que le trajese a Jacob, para que le reuniese a Israel —tanto me honró el Señor, y mi Dios fue mi fuerza—: «Es poco que seas mi siervo y restablezcas las tribus de Jacob y conviertas a los supervivientes de Israel; te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confín de la tierra.»

▶ Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito; / me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides sacrificio expiatorio, / entonces yo digo: «Aquí estoy.» R.

Como está escrito en mi libro: / «Para hacer tu voluntad.» / Dios mío, lo quiero, / y llevo tu ley en las entrañas. R.

He proclamado tu salvación / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios: / Señor, tú lo sabes. R.

▶ Comienzo de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,1-3)

Yo, Pablo, llamado a ser apóstol de Cristo Jesús por designio de Dios, y Sóstenes, nuestro hermano, escribimos a la Iglesia de Dios en Corinto, a los consagrados por Cristo Jesús, a los santos que él llamó y a todos los demás que en cualquier lugar invocan el nombre de Jesucristo, Señor de ellos y nuestro. La gracia y la paz de parte de Dios, nuestro Padre, y del Señor Jesucristo sean con vosotros.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 1,29-34)

En aquel tiempo, al ver Juan a Jesús que venía hacia él, exclamó: «Este es el Cordero de Dios, que quita el pecado del mundo. Este es aquel de quien yo dije: "Tras de mí viene un hombre que está por delante de mí, porque existía antes que yo." Yo no lo conocía, pero he salido a bautizar con agua, para que sea manifestado a Israel.» Y Juan dio testimonio diciendo: «He contemplado al Espíritu que bajaba del cielo como una paloma, y se posó sobre él. Yo no lo conocía, pero el que me envió a bautizar con agua me dijo: "Aquél sobre quien veas bajar el Espíritu y posarse sobre él, ése es el que ha de bautizar con Espíritu Santo." Y yo lo he visto, y he dado testimonio de que éste es el Hijo de Dios.»